

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktiooni,
ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 17 Kolmapäeval, 11. mail 1960 XII aastakäik

VÕIDUPÜHAL

Võidupühal, 9. mail, kogunesid meie kollektiivi liikmed koosolekule, et pidulikult tähistada fašistliku Saksamaa üle saavutatud võidu 15. aastapäeva.

Päevakohase ettekandega esines NLKP ajaloo, dialektilise ja ajaloolise materialismi kateedri juhataja sm. V. Arhangel'ski. Oma mälestustest Suure Isamaasõja päevilt jutustasid TPI parteibüroo sekretär sm. A. Klement ja TPI direktori asetäitja sm. G. Oserov.

Edasi sai sõna energetikateaduskonna diplomand sm. P. Parts. Ta mõistis teravalt hukka USA reaktiooniliste ringkondade poolt 1. mail organiseeritud karjuvalt rahuvaenuliku akti — Ameerika luurelennuki piraatliku tungimise meie maa õhuruumi — ja tegi ettepaneku saata protestikirja Ameerika Ühendriikide saatkonnale Moskvas.

Järgnevalt toome protestikirja, millele kirjutasid üksmeelselt alla kõik koosolekust osa võtnud üliõpilased, õppejõud ja teenistujad:

AMEERIKA ÜHENDRIIKIDE SAATKONNALE MOSKVAS

Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilased, õppejõud ja teenistujad olles kogunenud Nõukogude Liidu, Ameerika Ühendriikide, Inglismaa ja Prantsusmaa poolt 15 aastat tagasi ühiste jõupingutustega fašistliku Saksamaa üle saavutatud lõpliku võidu tähistamise pidulikule koosolekule, tunnevad sügavat nõrdimust 1. mai varahommikul USA luurelennuki poolt teostatud alatu provokatsioonakti üle.

Eriti tekitab meie töötajates pahameelt, et selline piraatlik kalaleitung meie õhuruumi puutumatusle pandi toime mõned nädalad enne valitsusjuhtide kokkutulekut Pariisis, mille ülesanne oleks igaveseks lõpp teha külmale sõjale ning kindlustada püsiv rahu ja sõbralik koostöö kõigi rahvaste vahel.

Meie kollektiiv mõistab üksmeelselt hukka Ameerika agressiivsete ringkondade sellise tegevuse ja avaldab toimunu kohta otsest protesti.

Koosolek loeb vajalikuks, et Ameerika Ühendriikide valitsus võtaks tarvitusele resolutsed abinõud rahuvaenulike aktide alaliseks lõpetamiseks.

SÕPRADE TERVITUSI

Ülemaailmse tööühistu, 1. mai puhul tervitasid meie instituudi kollektiivi ja soovisid edu edaspidises töös nõukogude spetsialistide ettevalmistamisel ja teaduse ning tehnika arendamisel:

Eesti NSV Teaduste Akadeemia,
Moskva Arhitektuuri Instituut,
Bukaresti Ehitusinseneride Instituut,
Odessa Polütehniline Instituut,
Frunze Polütehniline Instituut,
Lenini ordenit omav Kiievi Polütehniline Instituut,
M. I. Kaliniini nimeline Leningradi Polütehniline Instituut,
Eesti NSV RMN Põlevkivi Instituut,
J. V. Stalini nimeline Valgevene Polütehniline Instituut,
Ed. Vilde nimeline Tallinna Pedagoogiline Instituut,
K. Marxi nimeline Erevani Polütehniline Instituut,
Pensa Polütehniline Instituut,
Eesti NSV Riiklik Filharmoonia,
Stalingradi Mehaanikainstituut,
Rostovi (Doni ääres) Põllumajandusmasinate Ehituse Instituut,
Eesti Põllumajandusprojekt,
Riia Polütehniline Instituut,
Kaukase Polütehniline Instituut ja
Azerbaidžani Polütehniline Instituut.

TPI sportlased maidemonstratsioonil.

Enne kui anda nõu, kuidas parimini ainet omandada tuleks minu arvates üliõpilastel lahti saada esialgu püüasidena näitavatest, kuid õppetööd suuresti takistavatest puudustest.

1. Konspekterimisoskus on alla arvustust. Konspekt peaks olema nagu õpiku taskuväljaanne, nagu materjali võti. Üldine on aga nähe, et harjutusülesannetele lisaselgitusi kuulates ei konspekterita midagi. Alles siis hakkavad krabisema üliõpilaste suled, kui midagi tahvile märgitakse. Teiseks — ülesandele vajaliku teoreemi või valemi leidmine nõuab suuri pingutusi. On juhtumeid, mil olen ise otsinud välja vajaliku materjali, kuna üliõpilane tundis oma konspekti halvasti.

2. Paljudel (õnneks mitte kõigil) puudub vilumus või tahe ülesande lahendamisel kaasa mõelda. «Mul on kõik üles märgitud», öeldakse. Ja on tõesti. Ainult nägu reedab, et probleem on muutunud tüütavaks. «Ütelge ometi kord ise, mis te piinab», suudavad veel lausuda silmad ja

siis libiseb pilk läbi akna kausse. (Neiud rühmast MM-45 — nii on lood teiega). Teisel jälle tekib mõnus suigutav vestlussuhtumine. (Eks ole tuttav, kolmik rühmast MM-44. Kõrvuti istute, koos puudute, koos tulete tundidesse meelt lahutama).

3. Otse vastutustundetu on tööde tähtaegadest mitte kinni pidada. See nähe aga juba lokkab. E-45 ja ES-43 unustas kalendri, kuna keegi ei küsinud kodusid töid. «Meil olid nad kaasa. Aga praegu on siiski kodus.» (E-45).

Miks peab töid küsima, kui igale rühmale on saadetud kirjastatud tähtaeg?

4. Veel kaugemale läksid E-41, O-41, MM-45 ja E-45. E-41 teatas, et nende käekesed tõrguvad kontrolltööd kaasa kirjutamast. «Saage meist ometi aru», anusid mõned. «Sai me alles eile aru, et me täna ei oska», jätsid ütlemata. Teised esitasid avalduse päev enne kontrolltööd. Muide olid hilinemisega kirjutatud tööde tulemusel nendes rühmades halvemad kui mujal, kus kirjutati tähtajal.

5. Alatine häda on arvutuslõikate vähesus harjutustundides. Selle juurde kuulub ka nähe, et raskuskülmenduse arvuline väärtus on 10 ja alles väga vastumeelselt 9,81 m/sec².

Miks? Isegi kehalise kasvatusetund olevat stüüdi, kuna nõudvat palju ruumi, nii et lükatid polevat kuhugi mahutada. Ja kui muutuda pealetükkivamaks nii, et siiski võetakse ette see ülimalt ebameeldiv ning tüütav toiming, siis kulub igavik enne õige vastuse saamist.

6. Semestri alguses omandati ainet ladusasti, kuna eelmine semester lõppes kinemaatika ja staatika eksamiga ning veel polnud suurem unustamine alanud. Semestri keskel algab vajadus kõike konspektist otsida ning jõuab kulminatsioonile viimasel õppenädalal.

Et õppida, on esmalt vaja tahet selleks. Vastu tahtmist ei õpita midagi.

H. RELVIK,
teoreetilise mehaanika kateedri
õppejõud

Elav uurimistöö Ehituskonstruksioonide kateedris

Kateedri uurimistööd on suunatud peamiselt kahele probleemile: 1) õhukeseseinaste kateedri konstruksioonide staatika ja dünaamika ning 2) kohalike ehitusmaterjalide uurimine. Nende kõrval on kateedri õppejõud teostanud uurimistööd real teemadel, millised on otseselt seotud tööstuse vajadustega, nagu pingebeton-prussikeste kasutamise võimaluste selgitamine kergebetoonkonstruksioonides, termiliselt pingestatud teraste pingemootmise seadme projekteerimine, väikese mehhaniseerimise astmega vahelaekonstruksiooni väljatöötamine, Eesti NSV-s viimastel aastatel ehitatud suurte sildade proovikoormamine jne.

Esimese probleemi tööst moodustavad põhilise osa prof. tead. doktor H. Lauu poolt juhendatavad koorikkonstruksioonide arvutusi käsitlevad teemad. Prof. H. Lauu poolt loodud nn. nihkejõudude aprokriimatsioonimeetodi on autori juhendamisel edasi arendatud mitmetes dissertatsioonides. Raudbetoonist pindkandjad kujutavad endast väga olulisi, tänapäeva ehitustehnika nõuetele vastavaid katusekonstruksioone, millele levikut praktikasse on oodata kõige lähemal ajal (autori juhendamisel on projekteeritud mitmed ehitused, nagu mööblivabriku korpus Narvas jne.).

Eelpoolnimetatud uurimistööde kõrval tuleb märkida veel dots. J. Aare tööd «Õhukeseseinaste terastalade arvutamine», milles antakse täpsustatud arvutuseeskiri kerge metallalade dimensioneerimiseks, dots. E. Soonurme «Kinnise kontuuriga kooriku arvutust» (siin käsitletakse konstruksioonide ruumilist tööd), dots. L. Allikase «Seinakandjate arvutust», kus täpsustatakse mitmesuguste plaaditaoliste ehitusosade arvutusi jne.

Teise probleemi uurimisalane

teemaatika haarab peaaesjalikult kohalike ehitusmaterjalide. Dots. V. Kikase juhendamisel uuritakse põlevkivi põletuse jääkide, tuha, lubjakivi, liiva ja kruusa ning nende baasil saadavate mörtide, betoonide ja ehitusdehtailide tootmise tehnoloogiat, nimetatud toodete omadusi ja rakendamise võimalusi.

Käesoleval ajal on oma sisult ning teema komplitseeritusest põhiliseks ja pakiliseks teemaks põlevkivituhha-alased uurimused.

Meie uurimused on näidanud, et parimate sideainete omadustega põlevkivituhk saadakse juhul kui peenendatud tolmutoolist põlevkivi põletatakse hõljuvas olekus lühikest aega, kõigest mõne sekundi vältel. Seevastu tükitaolise põlevkivi põletamisel paksus kihis pikemat aega, üle 10 min. kestusega, saadakse tagasihoidlike sideainete omadustega tuhk. Esimesenimetatud põletamisviis, mis annab väärtuslikumate omadustega tuha, laieneb pidevalt. Kui näiteks 1959. a. tekkis meie vabariigis põlevkivi tolmuna põletamisel heade sideainete omadustega nn. lendtuuhka 300 000 tonni siis seitseaastaku lõpuks tekib seda tänu Balti Soojuselektrijaama käikulaskmisele 2 000 000 tonni aastas.

Tingituna lendtuuhha headest sideainelistest omadustest, suurtest kogustest, samuti ka vajadusest suure hulga ehitusmaterjalide järele (seoses väga hooga ehitustegevusega), hakatakse nimetatud tuha baasil tootma laialdaselt sideaineid ja kergeid betoone. Näiteks hakkab käesoleval aastal töötama Ahtme Ehitusmaterjalide tehas, mis toodab aastas 60 000 tonni põlevkivituhk-sideainet nn. kukermiiti margiga 300 ja 110 000 m³ kergeid betoone. Peale selle on praegu projekteerimisel Balti Soojuselektrijaama juurde suur ehitusmaterjalide kombinat aastatoodanguga 200 000 tonni kukermiiti ja 370 000 m³ betoone.

Meie uurimused on veel näidanud, et lendtuuhka tuleb kasutada üksikute fraktsioonidega. Sellisel juhul on võimalik tunduvalt tõsta põlevkivituhk-sideainete kvaliteeti ja kasutusalasid.

Seoses fraktsioneerimise küsimuse suure rahvamajandusliku tähtsusega, hakati ENSV Ministrite Nõukogu korraldusel 31. VIII 1956. a. lendtuuhha separatsiooniuurimist frosseerima ning avati selleks vastav finantseering. 1956. a. loodi TPI-s vastav uurimisgrupp, mille koosseisus on senini olnud 15–20 inimest, ehitati ning sisustati kaasaja nõudele vastav ehitusmaterjalide laboratoorium.

Uurimisgrupi tööde põhjal leiti, et põlevkivi lendtuuhast on võimalik saada peent fraktsiooni, millest saab valmistada sideainet margiga 300. See ületab varasemad tulemused 1,5–2 korda sideaine aktiivsuse osas ja 2–4 korda külmutuskindluse osas. Mainitud sideainest margiga 300 võib valmistada mörte ja betoone, mistõttu ta suures ulatuses asendab lupja ja tsementi. Peale selle on fraktsioneeritud tuha baasil saadud tooted keskmiselt 20% odavamad kui varem tuntud sideainete baasil toodetud. Ahtme ja Balti ehitusmaterjalide tehased hakkavad tootma kukermiiti margiga 300 eelnimetatud peenfraktsiooni baasil.

Peale peenfraktsiooni võib lendtuuhast eraldada veel jämedat fraktsiooni, mille eriliseks eelduseks on suur (30–35%) aktiivse vabalubja sisaldus. Jämedast fraktsioonist saab edukalt valmistada mitmesuguseid silikaattooteid ja kergeid betoone, eriti gaasbetooni. Jäme fraktsioon leiab tõenäoliselt lähemal ajal kasutamist meie silikaatkivide tehastes, eelkõige Männiku silikaatkivitehases.

Dotsent V. KIKAS

Ametiühingukomitee tööst esimese kursusega

Kõrgemate koolide töö ümberkorraldamine on saadnud ka meie ametiühingu ette uusi tõsiseid ülesandeid I kursuse üliõpilaste õppe- ja tootmistöö organiseerimisel. Suur osa sellest tööst langeb komitee õppe- ja teadusliku töö komisjoni õlgadele.

Nimetatud komisjon alustas oma sellesuunalist tegevust möödunud aasta sügisel, pärast I kursuse üliõpilaste suunamist tööstustevõttesse ja ehitusplatsidele. Ankeetküsitluse korras selgitati välja nii õppe- kui ka tootmistöös esinevad puudused. Õppetöös valitsevaks suurimaks puuduseks võis lugeda trükitud loengukonspektide, meetoodiliste juhendite ja teiste õppeabimaterjalide vähesust. Olukorra järsku

paranemist konspektide paljudamises osas võib loota järgmise semestri jooksul.

Tootmistöös esinevate puuduste loetelu oli võrdlemisi suur. Tähtsamad nendest olid järgmised: üliõpilased ei teadnud tihti, kes on määratud nende tootmisalase väljaõppe juhendajaks tööstustevõtte poolt, kes peab neid ühel või teisel erialal välja õpetama, kelle poole pöörduda töös tekkivate küsimuste lahendamiseks.

Ankeetküsitluse tulemused arutati läbi a/u teaduskondade büroode aktiiviga, et kõrvaldada võimalikult ruttu ilmsikstulnud puudused.

9. märtsil 1960. a. toimus TPI I kursuse üliõpilaste õppe- ja toot-

mistöö organiseerimise küsimuse arutelu a/u Eesti Vabariikliku Komitee Presiidiumis.

Presiidiumi poolt moodustatud kontrollkomisjon selgitas küllalt põhjalikult ühiselamutes ja tootmisalases väljaõppes veel esinevad kitsaskohad.

Osas tööstustevõttes, nagu tekstiilikäitises «Marat» ja puuvillakombinaadis «Balti Manufaktuur» ei ornistatud üliõpilastele õigeaegselt vastavat kvalifikatsioonilist teadmist. Laitmatu polnud igal pool olukord ka ohutustehnika alal, seda eriti ehitusplatsidel.

Rida puudusi esineb ka üliõpilaste eluolustikulistes tingimustes (toitlustamine, ühiselamutesse

(Järg 2. lk.)

Ametiühingukomitee tööst esimese kursusega

(Algus 1. lk.)

paigutamine arvestamata töökoonakaudust jne.)

A/u komitee ülesanded nende kõrvaldamiseks fikseeriti presiidiumi otsuses.

16. märtsil 1960. a. viidi läbi TPI a/u komitee eelnimetatud otsuse põhjal a/u aktiivi nõupidamine, kus arutati läbi puudujäägid I kursuse üliõpilaste töö organiseerimisel ning määrati konkreetsed tähtsajad nende kõrvaldamiseks. Tänu sellele arutelu, puuduste analüüsi ja konkreetsetele tähtaegadele nende likvideerimiseks, on aktiveerunud a/u teaduskondade büroode tegevus, mis siiani jättis tihti soovida, seda eriti algatusvõime või töötahte puudumise tõttu. On aga selge, et a/u komitee tegevus võib olla viljakas ainult siis, kui pidevalt ja sihikindlalt töötatakse koostöös teaduskondades. Oma töös bürood toetuvad laialdasele aktiivile, tõmmates kaasa instituudi poolt määratud tootmisalase väljaõppe juhendajaid, kellele on kõige vahetum kontakt tootmisel töötavate I kursuse üliõpilastega.

Kuid a/u büroode liikmed võivad ja peavad ka ise veel rohkem kaasa aitama töö normaliseerimisel I kursuse üliõpilastega. Selleks tuleb neil sagedamini käia tööstusettevõtetes, kust on tulnud signaale ebarahuldavast olukorrast, vestelda üliõpilastega ning astuda kontakti tööstusettevõtte ametiühinguorganisatsiooniga.

Käesolevaks ajaks on suudetud põhiliselt likvideerida tootmistugevuse avaldunud puudused, nagu töökohta mittevastavus erialale ja tootmisalase väljaõppe programmile, kvalifikatsiooni ostmise venitamine asutiste administratsiooni poolt jne. Erandina tuleb siin mainida «Balti Manufaktuuris» töötavaid naisüliõpilasi: Agu, Kaarmat, Kiilerit, Krasni, Ojamaad ja Tikandit, kellele pole õnnestunud senini omandada nõutavat kvalifikatsiooni töönormide mittetäitmisel. Neil päevil toimunud kontrolli tulemusena võib loota, et vähemalt kaks mainitud üliõpilastest saavad nädala jooksul nõutava kvalifikatsiooni. Teistel tuleb aga

otsustavalt muuta oma töösuhetumist, sest töönormide täitmine on esimeseks eelduseks kvalifikatsiooni omandamiseks.

Üliõpilaste õppe- ja töödistsipliin on üldiselt rahuldav. Töölt puudumisi, sageli asutise administratsiooni teadmisel, esines eksamielses perioodil. Mõnda üliõpilast on karistatud direktori käskkirjaga korduvate tööluuete pärast (Vassiljeva E-25).

Ametiühing võitleb selle eest, et sääraseid nähtusi tulevikus enam ei esineks.

Suureks raskuseks üliõpilaste töö kontrollimisel ja suunamisel ning sidemete loomisel tööstusettevõtete ametiühinguorganisatsioonidega nii TPI tootmisalase väljaõppe juhendajate kui ka meie ametiühingu poolt, on tööobjektide suur arv, mis praegusel ajal ulatub peaaegu sajani. Seejuures on üliõpilasi hajutatud mitmele tööobjektile, kuna tööobjekte kümne ja rohkem arvu üliõpilastega on kõigest ca 10.

TPI direktori käskkirjaga 18. 01. 1960. a. on järgmiseks õppeaastaks kinnitatud teaduskondadele tootmisalase väljaõppe baasideks neli kuni kaheksa tehasi ja asutust. See muidugi ei tähenda, et ka tööobjektide arv väheneks samas proportsioonis, kuna ehitusorganisatsioonid, aga samuti trust «Elektromontaaž» ja «Estonenergo» Ehitusmontaažvalitsus leiavad olevat endile ostarbeka hajutada üliõpilasi paljude objektide vahel.

Tehtud töö, omandatud kogemused ning tutvumine tootmisel töötavate I kursuse üliõpilaste õppe- ja töötingimuste, vajaduste ja soovidega on tagatiseks, et ametiühingu tegevus I kursuse üliõpilaste töö organiseerimisel järgmisel õppeaastal muutuks veelgi konkreetsemaks, sihipärasemaks ning tulemusrikkamaks.

Selle saavutamisel on muidugi peamine koht I kursuse üliõpilastel endil. Ametiühingulise töö parandamiseks on meie palve, et üliõpilased ka ise tuleksid a/u komiteesse oma ettepanekutega ja muredega.

O. VAHELAIN,
TPI a/u komitee õppe- ja teadusliku töö komisjoni esimees

Möödunust ja eelolevast

Läheneva spordihooaja künnisel on paras aeg heita üksikasjalikum pilk tagasi möödunud aasta sündmustele. Kergejõustiklaste saavutustest 1959. aastal andis teatud ülevaade hiljuti «Tallinna Politehnikus» avaldatud edetabel. Üldine pilt on rõõmustav. Enamusel aladel on paranenud nii tippajajärjed kui ka keskmine tase. Samas esineb aga alasid, kus on edetabelisse võimalik kanda ainult paar nime.

Raske on olukord naiste osas, välja arvatud sprint. Meie esimene on parim ka vabariigis. Ka järgnevad — A. Viilukas, A. Haava ja jt., näitasid hooajal häid tagajärgi. Raskused algavad 400 m jooksuga. L. Härstingu 58,5 m on meie vabariigi tingimustes väga hea, kuid suurtel võistlustel pole tal sel distantsil võimalik võistelda. Järgnevad on juba tublisti nõrgemad. 800 m distantsil on olukord katastroofiline. Polnud võimalik edetabelit koostada, kuna meil ei leidu tiitlarlast, kes sooviks sel distantsil võistelda. Kaugushüppes ja kõrgushüppes domineerivad sprinterid ja välja arvatud H. Lillurme 1,50 kõrgushüppes, ei ulatu ükski tagajärg üle II järgu. Kettaheide on meie tiitlarlaste tugevaimaks alaks. Viis tagajärge ületavad II järgu, kusjuures M. Tennosaarel jäi I järgust puudu vaid 27 sm. Üle 40 m on lisaks temale jõudnud veel U. Prundmann ja H. Kenapea. Kuulitõukesse töötab U. Prundmanni lahku mine küll vääkese augu, kuid loodame, et teised suudavad seda edukalt täita. Odavise on heidetest kõige nõrgem, kuid usun, et A. Tars ja H. Kenapea parandavad tänava tunduvalt oma tagajärgi. Meeste sprindis juhib ülekaalu-

kalt T. Kitsing, kellel möödunud kevadistel TPI karikavõistlustel õnnestus kerge tagantlüllega täita ka meistersportlase norm 10,4 sek. 100 m jooksus. Kuigi meie võistlejate seast on taandunud Liiv, Elmanovitš ja Laasperi, loodame, et noored (samuti «vanad») teevad tekkinud tühemiku jõudsas arenguga tasa. 400 m ja 800 m tabelijuhid Popov ja Soovik olid sunnitud instituudist lahku mine, kuid I kursusele näivad neile sirguvat vääriksid järe tulijad Naela, Kälissaare ja Priisu näol. 800 m jooks on tänu O. Karikosele üldse meie tugevaim ala. Kaheksa tagajärge alla 2 minuti, kusjuures eest puudub veel P. Varrak. Lisaks 800 m on ainult 100 ja 200 m jooksus kõik tagajärjed edetabelis paremad II järgust. 1500 m ja 5000 m jooksus on esimene E. Maasik. Talle järgnevad tihedalt P. Tamm ja V. Spirka. Nende tugevaimaks alaks näib olevat aga 3000 m takistusjooks, vabariigi möödunud hooaja edetabelis on E. Maasik esimene ja P. Tamm kolmas. 110 m tõkkehõõks on kõige nõrgem ala meeste edetabelis. Ainult neli nime — see räägib iseenesest. Kaugust hüppas möödunud hooajal kõige rohkem V. Tarem. Järgnevad G. Vassiljev, T. Kitsing, jt. Tase oli väga ühtlane ja arvatavasti võime tänava näha suurt hüpet edasi. Kõrgushüppes on peajagu parem vabariigi rekordi omanik R. Ellermaa. Järgnevate seas pole ühtegi tõelist kõrgushüppajat. Analogiline on olukord kolmikhüppes, kus G. Vassiljev juhib järgnevate esimesel 1 m edumaga ja teivashüppes, kus E. Tiku edumaa on 30 sm. Odaviskes on tase märgatavalt tõusnud. 7 tagajärge üle

50 meetri. A. Andressoo, kes praegu juhib edetabelit, küll lõpetas, kuid korraliku treeningu korral oleks Palm täiesti võimeline teda asendama. Kettaheites on teistest tunduvalt ees U. Vilu ja E. Pere. Kuna U. Vilu lõpetas, jääb heitjaks nr. 1 E. Pere, nr. 2 kohale on mitu võrdset kandidaati. Kuulitõukes juhib kindlalt J. Järve. Järgneb korvpallur T. Lepmets. E. Pere ja A. Tari — kas te tõesti selle asja näemoodi jätate? Vasaraheites toimus möödunud hooajal pingeline duell A. Krevaldi ja A. Vabamäe vahel, millest võitjana väljus A. Krevald. Hiljuti toimunud talvistel võistlustel A. Vabamäe revanšeeris, täites ühtlasi I järgu.

Edetabeli kokkuvõttes täitsid naised I järku — 3, II järku — 12, III järku — 17 korral. Mehed I järku — 7, II järku — 61, III järku — 55 korral, alla III järgu on 7 tagajärge.

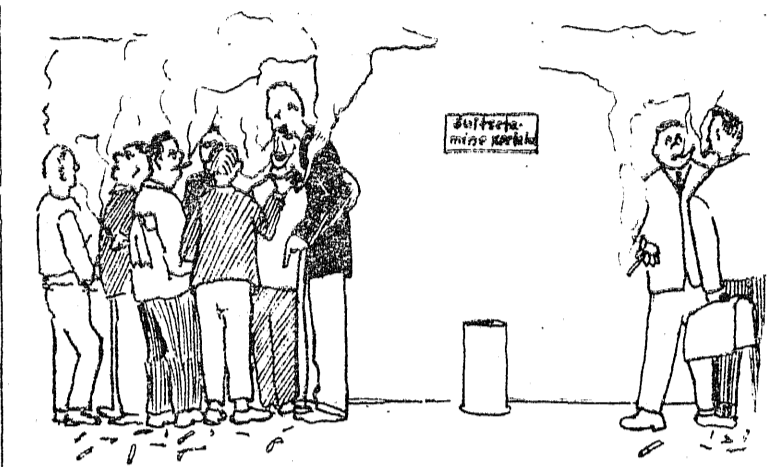
Eeloleval hooajal on meie põhiliseks eesmärgiks laiendada kergejõustiku kandepinda. Selleks on ette nähtud läbi viia mitu võistlust TPI II-le võistkonnale. Plaanis on matškohtumised Kingissepa, Pärnu ja Viljandiga. Esindusvõistkonnal seisab ees terve rida vastutusrikkaid võistlusi. Kuidas nendeks on suudetud valmistuda, seda näitab peatselt algav hooaeg.

T. KESKÜLA,
TPI Kergejõustiku sektsiooni esimees

TIKK TREPIIL

Olin hiljuti kahel korral järjest komundeeritud Tartusse — mõninga asjaajamisega Tartu Riiklikus Ülikoolis. Mõlemal korral tuli mul seal tundi pool oodata ning ma kasutasin seda aega jalutamiseks vana armsa TRÜ peahoone koridore ja treppe mööda, elustades nii oma mälestusi samades ruumides veedetud üliõpilaspõlvest paar-kolmkümne aastat tagasi. Mõtteisse süüvinult jalutades ma nagu pool-alateadlikult otsisin pilguga sealgi pörandatelt ja treppidelt noid musta otsaga tikke, milliseid igapäev oleme harjunud nägema TPI peahoone treppidel ja koridoride pörandail. Pean tunnustama, et sealt, s. o. TRÜ peahoone koridoridest ma neid ei leidnud, kummagi korral mitte. Mul tekkis koguni veendumus, et neid seal reeglina üldse ei esinegi — ei saagi esineda. Niisiis, peame paraku tunnustama, et selle kohta pealt oleme TRÜ-st maha jäänud. Isegi kaugemale maha jäänud, sest

meie jalutusruumide pörandait võib alati leida mitte üksnes tarvitatud tikutoosi, vaid ka paberossi- ja sigaretikonisid. Reedel, 11. märtsil s. a. olin tunnustajaks, kui koristaja korjas meie peahoone treppidelt ja koridoride pörandait kokku korraliku kamalutäie tikutoosi ja konisid, kummardades selleks sadakond korda. Seltsimehed! Ma küsin — kas see on kord? Kas säärasele pretsedendile korraldajatele ei tuleks juba kord panna piir? Miks sallime juba aastaid järjest seda, et mõned meie päre liikmed lubavad endale asju, mida ükski vähegi kasvatused inimene endale mitte ei luba ning miks me ei üritagi neid korrale kutsuda, ümber kasvutada?

Ma ei usu, et olukorda on võimalik parandada järsku, näiteks direktori korraldusega, analoogiliselt direktori võitlusega lohakalt vormistatud avalduste vastu (vaata TPI direktori kirjalikku korraldust 12. veebr. 1960. a.). Avaldus läheb autori allkirjaga direktori kätte, aga tikk või koni visatakse anonüümselt lihtsalt

pörandale. Siin, nagu näete, on ikkagi vaks vahet. Seepärast võitlus tikutoostega töötab tulla hoopis tõsisem.

Kutsun kõiki TPI pere liikmeid ja instantsse üles tegema asjalikke strateegilisi plaane selle tõsise võitluse läbiviimiseks.

Omal ajal pandi meie koridore seintele üles rida silte, mis peaksid suitsetamist kohaliselt reguleerima. Enamik üliõpilasi suitsumehi tõlgendavad olukorda nii, et suitsetamine on keelatud ainult vahetult keelusildide juures, sildist paari sammu kaugusel aga enam mitte. Seepärast suitsetataksegi ka üsna rahulikult audituumides, sest seal ju keelustilte seintel pole. Opetajad märkustele reageerivad üliõpilased väga mitmel viisil. Enamasti naerduks heatahtlikult ja lubatakse kohe lõpetada. Leidub aga ka neid, kes reageerivad ironiseerivalt, kasvatomatult, haavavalt.

O. RÜNK,
tehnillise joonestamise ja kujutava geometria kateedri dots. kt.

Kallis „Tuulutaja“, tule meid ka vaatama

Olen määratud elama ühes meie instituudi ühiselamus. Välistelt on ühiselamu nagu kõik teisedki — pole seal erinevust midagi. Ka esimesest pilgust ei hakka midagi erilist silma peale suure augu kõõgi pörandas ja hoolsa korrapälvuri, kes sind lõpsakate rahvalike väljenditega vastu võtab: «Mis sa vana lohakas siin kolad — vaat kui tõmban sulle paar korda kaitsuga üle turja!»

Sa võib-olla küsida, miks see auk seal kõõgi pörandas? Kas see on mõni uuendus, mis tulevikus saab ilutema prahi panipaigana iga ühiselamu kõõgis? Kahjuks pean sulle vastama, et hoopiski mitte: see on hoopis varisemisohus pörand, millele jaanuari keskel suur auk sisse tehti. Nähtavasti tunti huvi, mis seal pörandas laua all ka on. Mõni õnnelik tudeng saab varsti tänama selle eest, kui ta treppi kasutamata end korrus madalamalt leiab...

Kas Sa, «Tuulutaja», oled vahel instituudis ka tühel pannud, et mõned tudengid kõnnivad vahel ringi pesemata silmadega ja on üks jagu kõhnemad kui teised nendeealised. Sa võib-olla mõtled, et nad oma lohakusest pesemata silmadega ringi kõnnivad. Aga ei! Need on meie instituudis ainukesed, kellele ka vett jaopärist antakse — keskmiselt üks liiter päevas. Ka sõõgi tegevusega on raskust, sest meie ins-

tituud pole leidnud (või tahtnud leida) võimalust asendada kesk-aegne pliiit uue muga.

Sinu abile lootma jäädes!

Vaene elanik Rahvakohtu tän. ühiselamust

«Tallinna Politehnikus» ilmuv kritiline artikkel selle kohta, et keemiahoones pole puhvetit. Sm. Eesmaalt saabus kriitikalikule vastus lubadusega puhveti organiseerida. Senj pole lubadus aga teoks veel saanud.

(Tõsielust)

Keemik jogile: «Kui tõelist täiuslikkust tahad saavutada, tule meie juurde õppima!»

Toimetaja O. PÖDER

Орган партбюро, дирекции, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский Политехник». г. Таллин.